

Beljanica

Nedelja jutro. Kiša nas prati sve vreme puta. Nije baš sve krenulo kako treba, nekoliko otkaza, neki kasne na mesto polaska, i zato u startu kasnimo. Neplanirano zaustavljenje u Despotovcu i pomisliš neće da valja, kad ono dolazimo na Krupajsko vrelo i kiša staje. Kako se polako penjemo uz prelepu Beljanicu, sa strane kojom dosad nismo išli vreme se popravlja da bi čak i progrijalo sunce na momente. Staza uglavnom šumski put blagog nagiba, prepun kupina i drenjina koje nas veoma često zaustavljaju. Put do samog vrha Beljanice prilično dug ali i veoma zanimljiv. Srećemo i retke seljane koji čuvaju stoku. Usput malo popričamo sa njima, prija i nama a i njima. Pred samim vrhom nas dočekuju i divlji konji da nam prirede doživljaj sa sećanje. Na vrhu odmaramo pola sata gledajući divlje konje kako mirno pasu. Lep osećaj nas je držao sve vreme silaska. Kiša koja nas je zahvatila zadnjih 45 minuta nije ni malo pokvarila ovaj dan u kom pređosmo celih 25 km.

[Slike sa akcije](#)